

DÉLMAGYARORSZÁG

AZ MDP CSONGRADMEGYEI BIZOTTSAGANAK LAPJA

XII. évfolyam, 2. szám

Ára: 50 fillér

Kedd, 1956. január 3.

Második öt éves tervünk első munkanapja Szegeden

Hétfőn reggel a szegedi üzemekben is hozzákezdtek második öt éves tervünk első éve feladatainak végrehajtásához. Minden üzemben lelkes röpgyűléseket tartottak. Igéretet hangzottak el a műszaki és a fizikai dolgozók részéről, hogy miként eddig, ezután is jó munkát végeznek és a párt útmutatásával sikerre viszik a feladatokat.

Első öt éves tervünkben nagy eredményeket értünk el a szocializmus építésében, a dolgozó nép munka- és életviszonyainak javításában. Második öt éves tervünkben tovább megyünk előre az ország

és egész dolgozó népe javára. Nem kicsik a tennivalók, s jóllehet nemegyszer végrehajtásuk erőfeszítést követel. Az ünnepi röpgyűléseken és ezt megelőzően a tervismeretű értekezleteken munkásosztályunk számba vette a feladatokat, s vállalta, hogy azoknak eleget tesz. A Szegedi Ruhagyár — amint lapunkban közöltük — második öt éves tervünk első éve feladatainak jó végrehajtásáért versenyre hívta városunk és Csongrád megye ipari üzemait. Több üzemben, az újév első munkanapjának kora reggelén már, a röpgyűléseken csatlakoztak ehhez.

Az új szinkron-szalag megkezdte a termelést a Ruhagyárban

A sötét útra a gyár ablakszeleiből fény vetődik. Hétfő van, s alig múlt reggel öt óra. Mégis egyre többen jönnek a munkások, s korábban, mint máskor. Fontos nap a mai itt a Szegedi Ruhagyárban is, hisz' második öt éves tervünk megkezdését jelenti. Ebben ebben az üzemben született meg a versenykihívás Szeged és az egész megye ipari üzeméhez. Ez kötelez is.

Még nincs háromnegyed hat, de máris tartanak a röpgyűlések az üzemrészekben. Végeztükkel az üzem pártbizottságának titkára: Péter János elvtárs hangosbeszélőn keresztül köszönti a munkatérme dolgozóit.

Hat óra. A sok villany-varró gép mozgásba lendül. Az ember érzi a rezgésekből, a gépek zajából, hogy termelnek már.

Vajon az I-es teremben valóság lett-e az ígért? Azt ígérték ugyanis a műszakiak még a múlt évben, hogy 1956. január 2-án szinkronszalag szervezéssel folyhat a munka. A szinkron itt azt jelenti, hogy minden gépnek külön meghajtott motorja van, több ember végzi ugyanazt a műveletet; az egyes munkahelelyek átrendezése gyorsan történhet. Alig lépünk az I-es terembe, a gépek elhelyezése választ ad a kérdésre. Jelzi, a műszakiak adott szavuknak eleget tettek.

A gépek mellett itt — az I-es teremben — főképp lányok ülnek, fiatalok. Ifi-szalag, diszisták. A szinkron teremben új cikket: ingkabát készítenek. Hat óra után néhány perccel Takács elvtárs, technikus, s természetesen Buzder János főművezető is intézkedik. Itt van Szabó Sándor főmérnök. Ellenőrző sablonok kerülnek a gépekhez. S a szalag tagjai már korábban megkapták, hogyan helyes az egyes munkadarabokat elkészíteni. Vég-eredményben gyártási eljárás ez.

Két munkamódszerátadó, Bertényi Árpád és Csanádi Sándor is a gépsorok között jár. Mutatják az egyes műveleteket, hiszen nem is kevesen olyan munkát kaptak az „átálláskor”, amit eddig nem csináltak. Jól jön hát a segítség. Csíkos Ilona gépénél nem munkamódszerátadó áll, hanem Herbert Mihályné műszerész. Gyorsan kijavítja a műszaki hibát, dolgozhat Csíkos Ilona. Beszélgetünk a fiatal lánnyal, aki gallért varr. Ő is, akárcsak a többi dolgozó megállapítja, örül, hogy szinkron szervezéssel dolgozhat.

— Hiszem, — mondja — a szinkron-teremben is jól teljesítjük a tervet, sőt többet is tudunk gyártani, mint amit kell. Én magam a napi ter-

vem ezután is túl akarom teljesíteni. Mert a mi szalagunk versenyre hívta a gyár ifjú munkásait. Meg aztán, ha jobban dolgozunk, akkor az a keresetünkben is meglátszik.

Pár szót váltunk a Szilveszterről is. Mosolyog, s azt mondja, hogy ő is jól szilveszterezett.

A munkásgyűlésen Marotay Mária hívta ki versenyre az ifjú munkásokat az I-es termi szalag tagjai nevében. Az egyik gépénél megtaláljuk őt is. Szerényen szól: „Akarjuk a terv túlteljesítését, a vetélkedésben győztesek is szeretnénk lenni”. Hogy milyen a szinkronszalag? Erre így felel: „Jó, és szeretjük az ilyen szervezési munkát”. Az ő egyéni tervei is szóba kerülnek. Ezek közül való hogy rádiót szeretnének venni.

Működnek a szinkronszalag varrógépei. A „start” a váltónál jobban sikerült. Az I-es terem új szinkronszalagjának tagjai az új év első munkanapján délelőtt 10 órakor addigi esedékes tervüknél 125 százalékkal tettek eleget.

A VIII-as terembe is el látogatunk a gyár főmérnökével. Selyem Erzsébet egy kis hibát vett észre, azonnal szól is, elmondja a főmérnöknek. Kéri, hogy az első gépet más helyre állítsák, mert a jelenleginél akadályozza a gyártási folyamatot. A jogos kérést huza-vona nélkül teljesítik.

A Kenderfonógyár

dolgozói vállalták, hogy a műszaki intézkedésekből eredő önköltséget ez év első negyedében a múlt évhez viszonyítva 290 ezer forinttal csökkentik. Felajánlották, hogy a szükséges gyártástechnológia kialakításával megteremtik az előfeltételeit a finomabb fonalak nagyüzemi gyártásához. Ezzel a választék bővítéséhez járulnak hozzá. A gyár nyersanyag-szükségletének egy részét a kapitalista országból kapja. A múlt évben 535 tonna olyan nyersanyagot dolgoztak fel, amelyet kapitalista országból hoztak be. Az idén ezt a mennyiséget 230 tonnára csökkentik. A tervezett 230 tonna nyersanyagból további 30-at takarítanak meg úgy, hogy belföldi szár-

Nem tett „világrengető” dolgot Selyem Erzsébet. De mégis példa arra, hogy a munkások törődnek a gyár dolgaival, beleszólnak és ezzel is a termelés javítását segítik. Mutatja azt is, hogy a munkások magukénak érzik a tervet, s felelősséget érznek végrehajtásáért.

Megnézzük főmérnökkel az új ragasztó helyiséget is. A PVC esőkabátokat a varrásnál lévő hajtásoknál (persze belülről) össze is ragasztják. Ezzel megakadályozzák a víz befolyását a varrásoknál. A ragasztó helyiségben három nagy ventilátor biztosítja a levegőcserét, s külön ventilátor friss, meleg levegőt lök a terembe. A ragasztást tökéletesíteni akarják. Ehhez a Kémikus Egyesület segítségét kérték. A ragasztó megkötésének, száradásának idejét infravörös sugárzással száz perccel 15-re kívánják leshorizálni.

— A kísérletek eredményesen folynak — mondja Szabó Sándor főmérnök — és bízunk abban, hamarosan infravörös sugarakkal szárítjuk.

A város és a megye üzemait versenyre hívók egyre többen egymással is vetélkednek. S ez az egyéni verseny is alapot ad ahhoz, hogy a kollektív vállalat pontjait megvalósítsák.

(m. s.)

A Szegedi Kenderfonógyár és a Textilművek dolgozói röpgyűléseken csatlakoztak a Ruhagyár versenyfelhívásához

maszú rostokkal helyettesítik anélkül, hogy a minőség rovására menne.

A termelékenység a tervhez viszonyítva egy százalékkal növekszik.

A gerebenezési hozamot 0.5 százalékkal emelik. Evi tervüket ütemesen hónapról hónapra részleteiben teljesítik, s ezzel elősegítik a kooperáló üzemek tervteljesítését.

A Kenderfonógyár vállalta, hogy

az előirányzatnál 10 százalékkal több terméket bocsátanak a külkereskedelmi szervek rendelkezésére, minőségi kifogás nélkül.

A hazai szükségletek kielégítésére az előírt 96 százalékhelyett 98 százalékkal gyártanak elsőosztályú árut. A többi között azt is vállalták, hogy újabb szintetikus anyagok felhasználását teszik lehetővé a gyár hálókészítő üzemében. A gyártásközi szalag-hulladékot új eljárással 10 százalékkal csökkentik.

Gondot fordítanak a száz százalékon alul teljesítőkre is.

Jelenleg 250 dolgozó nem éri el a száz százalékat. Ezt a

Ünnepélyes keretek között adták át Szeged ifjúságának és dolgozóinak a vízitelep és üdülő területét

Hétfőn délután az új öt éves terv megkezdésének első munkanapján több mint kétszáz szegedi ember jött össze a Haladás-pályával szemközt a Tisza partján, hogy részese legyen annak az ünnepélyes aktusnak, amelyen a városi tanács átadja a Szeged ifjúságának a társadalmi munka segítségével felépülő ifjúsági strand és vízitelep területét. A Városi Párt-végrehajtóbizottság javaslata alapján született ez a kezdeményezés. A párt, a tanács és a DISZ felhívása nyomán egyre nagyobb készséggel és lelkesedéssel csatlakoznak városunk dolgozói a strand felépítésének nagyszerű mozgalmához. S bizonyítja ezt a vízi-üdülő területének ünnepélyes átadása is, amelyen Dénes Leó elvtárs, a városi tanács VB elnöke mondott rövid beszédet. Dénes elvtárs többek között megemlítette: „A tervek szerint az ifjúsági üdülő- és sporttelep ezen a helyen épülne meg és július végéig napi 3000 ember befogadására alkalmas üdülővel, partfürdővel, sportpályákkal és csónakházzal lesz ellátva. A strand területén az üzemek, hivatalok is helyet kapnak kabinjaik, nyaralóházaik részére. A felépítéshez szükséges 1 millió 200 forint felét a városi tanács biztosítja; a sporttelep felépítését csak úgy tudjuk, ha a város dolgozói társadalmi munkával és anyagi segítséggel is hozzájárulnak.

A Városi Párt-végrehajtóbizottság a telep felépítésének megszervezését pártmegbízatás-ként a DISZ-szervezetre bízta. Ezzel a feladattal növekedni fog a DISZ tekintélye, befolyása, szervezeti és politikai ereje az ifjúság körében. Ennek az üdülőnek a létrehozása is kifejezi azt a szüntelen gondoskodást, amelyet társadalmunk vezetője,

a Magyar Dolgozók Pártja népünk mindenirányú igénye iránt tanúsít. A DISZ tartja legfontosabb kötelességének, hogy minden szegedi fiatal bevonjon ebbe a munkába és kérem Szeged város dolgozóit, hogy tekintsek személyes ügyüknek az üdülő felépítését, propagálják ismerettségük körükben, vegyenek minél többen részt személyesen is a szervezési és építő munkában. Ennek a gondolatnak a jegyében adom át az új ifjúsági vízitelep és strand területét”.

A városi fiatalok nevében Kuzsin Miklós elvtárs, a Városi DISZ-bizottság titkára vette át a tervbevezető létesítmény helyét és ígéretet tett arra, hogy a sze-

gedi díszesek minden erővel azon lesznek, hogy a vízi-sporttelep fél év múlva készen álljon.

Ezután került sor a munkálatok megkezdésének első mozzanataira. Ladányi Benedek elvtárs, a Városi Pártbizottság első titkára, Dénes Leó elvtárs, a városi tanács VB elnöke, Kuzsin Miklós elvtárs, a Városi DISZ-bizottság titkára, Nagygyörgy Mária elvtársnő, a Szegedi Kenderfonógyár igazgatója, a különböző tömegszervezetek, vállalatok vezetői, munkások, értelmiségiek, fiatalok, gyerekek vették át az első ásatásokat a Tisza partján létesülő új vízitelep és üdülő helyén.

Az első délelőti eredménye: 106.8 százalék

Tóth István kicsit elbóbiskolt a Jutáarúgyár portáján. Szenderegését zörgés riasztotta fel: valaki be akart jönni a kapun. Éjjel 2 óra volt.

— Boldog új évet, Pista bácsi! — köszöntötte Czizok Balázs, az üzem egyik fűtője. Ő volt a legfrissebb az új esztendő első munkanapján. S mire közelgett a hat óra, a gyárba érkező dolgozókat az üzem zenekara és meleg munkatermek fogadták.

Senki sem késelt el ezen a napon. Minden osztályon röpgyűléseket tartottak a munkások: ott voltak közöttük a pártszervezet, az üzem vezetőségének tagjai. A gyűléseken megbeszélték a gyár dolgozói, hogy mi a teendőjük 1956 első negyedében. A terv szerint az előző negyedévhez viszonyítva a fonodában 4.8 százalékkal, a szövődében és a varrodában 5.3 százalékkal több fonalat és jutaszövetet kell készíteniük. El is határozták az üzem munkásai: csatlakoznak a ruhagyári dolgozók felhívásához és az új év első negyedében a termelékenységet 0.5 százalékkal, a készáru előírt 99.2 százalékos minőségét pedig 99.4 százalékra emelik. Őt százalékkal csökkentik a hulladékot és önköltségeiket.

Ime a délelőtti műszak eredménye: a mennyiségi tervüket a jutaszöveti dolgozók 106.8 százalékkal teljesítették. Egyénileg a legjobb eredményt Horváth Imréné vetülékcsevő érte el, aki 142 százalékot teljesített.

Az első nap eredménye az újszegedi szövődében:

11.120 méter anyag

Reggel hat órakor, a második öt éves terv legelső munkanapján kezdetét jelző gyári kürtszó már a munkatermekben hallata az Újszegedi Kender-Lenszövő Vállalat dolgozóit. Egyelőre még nem a gépek mellett álltak, hanem röpgyűléseken vettek részt a munka megkezdése előtt. A röpgyűlések — talán tíz percre — belenyúltak a munkaidőbe, de a dolgozók azt mondták: nem baj, öt év alatt sokszorosan behozzuk ezt a tíz percet! Hiszen a gyűléseken éppen arról folyt a szó: hogyan tudnának minél gyorsabban, többet és jobban termelni. Ennek érdekében — a Ruhagyár dolgozóinak felhívásához csatlakozva —

vállalásokat tettek, amelyekben többek között az első negyedévre 145 ezer forintot megtakarítást ígérnek és az export-terv kifogástalan teljesítését március 15-ig.

A röpgyűlések után azonnal hozzá is láttak a dolgozók a váll-

alások teljesítéséhez. A szövődében az öt éves terv első napján szép lomb-mintájú szönyegek gyártásába kezdtek. Egész negyedévben készítik majd ezt a szönyegfajtát, mert tízenkét ezer négyzetmétert rendeltek belőle.

Mire az első műszak nyolcadik órája is lepergett, a szövődéből már 11.120 méter hosszúságú kivevő anyag került ki az új év első munkanapján. Ez a napi terv

100.3 százalékos

teljesítést jelenti. Tehát néhány percet mindjárt „behoztak” abból az időből a dolgozók, amit a reggeli röpgyűlések elvontak a munkától. Igen sokan pedig már nemcsak azt a tíz percet pótolták ezen a napon, de megelőzték a napi tervet is, s mielőtt a nap lenyugodott volna, pontosabban délután két óráig a más-napi tervből is elvégeztek valamit.

(német)

MAI SZÁMUNKBÓL:

SZOVJET KORMÁNYKÜLDÖTTISÉG
ÉRKEZETT BERLINBE

(2. oldal)

HEGEDÜS ANDRÁS ELVTÁRS,
A MINISZTERTANÁCS ELNÖKÉNEK
NYILATKOZATA

(3. oldal)

1956. JANUÁR 1-ÉN SZÜLETTEK

(4. oldal)

NEM HALAD A DOROZSMAI VILLAMOS

(4. oldal)